

”میني بچي - تہ آپي ایشوریہ خزانہ سین پل رہي ہو، تمہارا کرتویہ ہئے
گیان کا خزانہ بانٹ کر سیکا کلیاں کرنا“

پرشن :- مایا کی گرہچاری آنی سین بچی کوئسا وندر فل کیل کرتی ہئے؟
اُتر :- جب گرہچاری آتی ہئے تو اُسی اونچی تی اونچی باپ، ٹیچر اور ستررو
تینون کو ہین پوُل جاتی ہئے۔ وندر ہئے جو اُچی اُچی نشچہ بُڈی بچی پی کھتی ہر
نہین مانتی۔ آشچریوت سُننتی، کتنتی پاہنتی ہو جاتی ہئے۔ آج ممہا بابا کھتی کلہ
گم ہو جاتی۔ پتا ہین نہین چلتا لیکن بابا کھی قر پی سپ آئینگی کیونک سپکو
شرٹاگتی تو ایک باپ کی پاس ہین ملنی ہئے۔

گیت :- اومر نمو شواہ۔۔۔۔

اومر شانتی ۔ یہ گیت تو بچی سمیہ پرت سمیہ سُنتی پی ہئے اور اپنی پرلوکک پرہ پتا
پرہماتما کو یاد پی کرتی ہئے۔ یاد سدا اُنکو کیئا جاتا ہئے جس سین کچ نہ کچ سک ملتا ہئے۔
بنارس ۾ شو کی مندر ہئے۔ وہاں بہت جاتی ہئے اور نراکار باپ کو یاد کرتی ہئے۔ جیسی
لکشمی نارائٹ کو سپ یاد کرتی ہئے کیونک اُنکی راجیہ ۾ سک تا۔ تب ہین راجا راٹھی کی
مہما نکلتی ہئے۔ ساری دنیا یاد کرتی ہئے او گاڈ فادر۔ وہ ایک ہین ورلڈ کا فادر ہئے اور کوئی
تو ورلڈ کا فادر نہین ہئے، ورلڈ کا فادر ہئے نراکار گاڈ، اُس ایک کو ہین اوتار اُرات
رہی انکارنیشن پی اُس ایک کو ہین کھتی ہئے۔ کھتی ہئے قر سین اوتار لیئا۔ وہ ایک ہین باپ
ہئے جسکو اپنا سوکیر وا اسٹول شریر نہین ہئے۔ برہما وشنو شنکر کو پی سوکیر شریر ہئے۔ اُنکو
پی اوتار نہین کھینگی۔ اوتار اکبر بہت اونچا ہئے۔ وہ سیکا باپ، سپکو سک دینی والا پنت
پاون ہئے۔ سرومنش آتمائین جو پی آتی ہئے وہ پھلی ستوپردان قر ستورجو تمو ۾ آتی ہئے۔ اُنکو
پنت دکی ہونا ہین ہئے۔ پُترجنم تو سپ لیتی ہئے نان۔ برہما کو پی منش کھا جاتا، وشنو کی دو
روپ لکشمی نارائٹ کو پی منش کھا جاتا۔ تو اُنہون کو پی ہر اوتار نہین کھ سکتی ہئے۔
اوتار تو صرف ایک ہین ہئے۔ باپ آتی ہین ہئے بچون کو ورثا دینی۔ آتی پی تب ہئے جب ساری
دنیا پنت ہو جاتی ہئے۔ جو پی منش ماتر ہئے، سپ گاڈ فادر کی رچنا ہئے۔ پن نام روپ سین سپ
گاڈ فادر ضرور کھتی ہئے۔ ہر ایک آتما کی بُڈی اُس باپ کو یاد کرتی ہئے۔ اُسی نہین برہما
وشنو شنکر کو یاد کرتی ہئے۔ برہما وشنو شنکر کو باپ نہین کھینگی۔ باپ تو ایک کرئیتر کو
ہین کھینگی۔ جب سنگم یُگ ہوتا ہئے، سپی منش پنت ہو جاتی ہئے تب باپ اوتار لیتی ہئے،
کلپ کی سنگم یُگ پر۔ کلہیگ کو ستیگ بنانی۔ کرئیتر ہئے نان۔ دِکاتی ہئے برہما دواران
استاپنا کراتی ہئے، شنکر دواران وناش، وشنو دواران پالنا کراتی ہئے۔ آتی پی ہئے پارت ۾۔
شوراتری پی پارت ۾ ہین منائی جاتی ہئے۔ پرنتو جانتی نہین ک شو کا نام روپ دیش کال کیا
ہئے؟ باپ کھتی ہئے مجھی نہ جان سروویا پی کھ دیتی ہئے۔ میری بہت گلائی کر دیتی ہئے،
جس کارٹ پارتو اسی بلکل ہین پنت ہو گئی ہئے۔ جب پارت ۾ سپ پنت آتمائین بن جاتی
ہئے تب قر مَن آتا ہون۔ کلہیگ ۾ کوئی پی پُچ آتما پوُتر نہین ہو سکتی۔ پوُتر دنیا ۾

پوٽر آتمائين رهندي هئي، اُسڪو ڪها جاتا هئي سمپورڻ نروڪاري دنيا. اُسڪي پيٽ ۾ ڪلهيڱ هئي وڻس دنيا. ڪلهيڱ کي اُنت اوڙ ستيڱ کي آڌ ڪو ڪها جاتا هئي سنگم. دواپر اوڙ تريٽا ڪو نهين لائينگي. اُنت معنيٰ ساري پُراڻي دنيا ڪا اُنت اوڙ نهين دنيا ڪا آڌ. ستيڱ هئي پاڻ دنيا ڦر ڪلائين ڪمڻي هوندي جاتي هئي. ستيڱ تريٽا ڪو پي ايڪ سمان نهين رکينگي. باپ ڪهڻي هئي مجھي بچون نين نمبروار هيٺ پھچانا هئي اس سميه هيٺ يھ ڪها جاتا هئي ڪيونڪ مايا سامني ڪري هئي، گھري گھري پُلاءِ ديتي هئي. ڪهڻي هئي هر برهما کي بچي شو کي پوتري هئي. يھ ڪهڻي پي پوڻ جاتي هئي. اُگيان ۾ اُسي بات ڪپي نهين پوئينگي. يھان سامني ڪھ ديتي هئي ڪ هر برهما کي بچي نهين هئي. ايڪدم پوڻ جاتي هئي. اتنا پوڻ جاتي هئي جو ڦر ڪپي ياد پي نهين ڪرتي هئي. يھ ايڪ بڙا وڻدر هئي! ڀارتواسي يھ پي جاتي هئي ڪ سورڳ بناني والا ڀرم پتا ڀرماتما هئي اوڙ نرڪ بناني والا مايا راوڻ هئي. ڦر دونو هيٺ باتين پوڻ جاتي هئي. نه باپ ڪو جاتي، نه راوڻ ڪو جاتي. شو ڪو پوڻ جاتي هئي اوڙ راوڻ ڪو جاتي هئي. ڀرنتو وڻدر يھ هئي جنھون ڪو پوڻ جاتي هئي اُنڪي آڪيوپيشن، بايوگرافي ڪا پتا نهين اوڙ راوڻ جسڪو جاتي هئي اُنڪا پي پتا نهين ڪ راوڻ ڪيا چيز هئي. منش ماتر يتا راجا راڻي تتا ڀرجا اُسڀر سڀ آ جاتي هئي، سڀ ٿڄ ٻڌي هئي. باپ سمجھاتي هئي اوڙ جو ڌرم استاپن ڪرني آتي هئي، اُنڪوري انڪارنيشن نهين ڪهينگي. اوٽرڻ ايڪ باپ ڪا هيٺ هوتا هئي ڀارت ۾. ڀرنتو ڀارتواسي خد هيٺ پوڻ جاتي هئي. ڀل ڀرم پتا ڀرماتما کي پوجا ڪرتي هئي ڀرنتو وه ڪب آيا، ڪيا ڪيئا، ڪچ پي جاتي نهين. نه باپ ڪو، نه رچنا کي آڌ مڌيه اُنت ڪو جاتي هئي، نه ديوي ديوتائون کي بايوگرافي ڪو جاتي هئي، اس ليئي هيٺ دڪي هئي. ڀارتواسي پھلي ڪتني سڪي ٿي، بلڪل هيٺ وشو کي مالڪ ٿي. آب وه ڀارتواسي يھ نهين جاتي ڪ هر سڀ پاڻ سریشٽاچاري ٿي. اُگر ٿي تو ڪسي بني، ڪچ پي نهين جاتي، يھ هئي وڻدر. باپ ڪتئا ڪليئر ڪر سمجھاتي هئي. ڪسڪو سمجھائينگي؟ اُپني بچون ڪو سمجھاتا هون. بچون کي هيٺ سامني ڀرتڪيه هوتا هون. ڀرنتو بچي پي ڀرتڪيه هو، ماما بابا ڪھ ڪر ڦر پوڻ جاتي هئي. يھي وڻدر هئي. اُگيان ڪال ۾ ڪپي باپ ٿيچر گرو ڪو پوڻ نه سڪي. يھان يھ ڀرلوڪڪ باپ جو اتنا بڙا هئي، جو سڀ دڪ دؤر ڪرتي هئي، اُنڪو پوڻ جاتي هئي، تب ڪها جاتا هئي آشچريوت سُننتي، ڪتنتي اهو ممر مايا تهر ڪتني ڀرڀل هو. بيحد باپ کي بننتي، ٿيچر سمجھ اُن سين پڙهتي هوئي، پتت پاڻ ستڱرو پڪا سمجھتي هوئي ڦر تينون ڪو هيٺ پوڻ جاتي هئي. ايڪ ڪو پوڻي تو تينون ڪو هيٺ پوڻي. ايڪ ڪو ياد ڪرو تو تينون هيٺ ياد ڀرينگي ڪيونڪ يھ تينون هيٺ ڪمبائيند هئي. خد هيٺ باپ ٿيچر اوڙ ستڱرو هئي، سو پي اُٽڪيوريت هئي. ڪهڻي هئي مئن باپ هون تمڪو ضرور اُپني ڀرمڌام ۾ لي جائونگا. مئن تمھارا سڪيڪ هون، پڙهائ ڪر تمڪو ضرور راجائون ڪا راجا بنائونگا. مئن ستڱرو هون، تهر بچون ڪو نمبروار ڀرشارت اَنوسار سڀڪو واپس ضرور لي جائونگا. يھ گئرنٽي ڪرتي هئي. اُسي باپ ڪو پي چلتي چلتي پوڻ جاتي هئي. مايا کي گرھچاري اُسي هئي جو آڄ ڪهينگي بابا، ڪله ڪهينگي همڪو

سنشيه پرتا هئ. اُئسي هين هوتا رهتا هئ. هان ڪوئي تو ڦر آنت ۾ آڪر ورثا لينگي. گرھچاري اُترينگي تو آ جائينگي. اُئسي ڊراما ۾ نوٽ هئ. وناش تو هونا هين هئ، ڦر ڪسڪي شرط لينگي؟ سڀڪا سدگتي داتا تو ايڪ هين هئ. سڀڪو شرط ۾ لينبي والا پي هئ، سڀ آڪر ماڻا جھڪاني والي هئ. پرنٽو اُس سميه ڪيا ڪر سڪينگي. ڦر اُئسا هونگا جو اُتني پيڙ اڪني آ نه سڪي. يهه ڪيل هين بڙا وَنڊرڦل بنا هونگا هئ. اُتني پيڙ آڪر ڪيا ڪرينگي؟ ڦر شيگره هين وناش سامني آ جائينگا. هان آواز سُنينگي ڪ باپ ڪهتي هئ مجھي ياد ڪرو، آب واپس جانا هئ. باقي ملني سين ڪيا فائدا. بابا ڊئريڪشن ديتي هئ ڪ پل ڪوئي وائت ۾ هئ تو پي باپ ڪو ياد ڪرتي رهو تو وڪرم وناش هونگي. آنت متي سو گتي هو جائينگي. سڀڪو پيغام تو ملنا هين هئ. ايڪ جڳهه پر اُتني ٿوريئي مل سڪينگي. پرنٽو ڊراما بڙا وَنڊرڦل بنا هونگا هئ. سڀڪو پتا پرينگا ڪ فادر آيا هونگا هئ. ڪرشن سڀ ٿوريئي پوپ سين ملتي هئ. سڀ پهونچ نه سڪي. يهه پي سڀڪو آنت ۾ پتا پرينگا ڪ باپ آيا هئ، سڀڪو لبريت ڪر لي جائينگي. ڪتنا بڙا وناش هونا هئ. رُدر مالها ڪتني زبردست هئ. اُنڪي پيت ۾ وشنو ڪي مالها ڪتني چوڻي هئ. يُون تو ڪهين ڪ يهه ساري مالها وشنو ڪي هئ. پهلا پهلا تو وشنو ٺهرا نان. هيومنتي ڪا گريٽ گريٽ گرئند فادر برهما هين ٺهرا. برهما هين ڦر وشنو بنتي هئ. وشنو ڪي دو روپ هئ لڪشمي نارائڻ. فرق ڪچ پي نهين. يهه بڙي وَنڊرڦل باتين هئ، اِسڪو سمرڻ ڪرتي رهو تو خوشي پي رهي. بابا نين سمجهايا هئ ري انڪارنشن صرف ايڪ ڪو هين ڪها جاتا هئ ڪيونڪ اُنڪو اپنا شرير نهين هئ اؤر سڀڪو اپنا اپنا شرير هئ. بابا ڪو تو شرير ڪا لون لینا پري. اؤرون ڪو تو اپنا اپنا شرير هئ. لون لينبي والي چيز دوسري ڪي هوتي هئ. ڪوئي پي آتما ٿوريئي ڪهينگي ڪ هم لون ليتي هئ. آتما تو ڪهتي هئ ميرا شرير هئ. شو بابا تو ڪه نه سڪي ڪ يهه ميرا شرير هئ. وهه صرف آڌار ليتي هئ، بچون ڪو ناليچ ديني اؤر يوگ سڪلاني. بچي پي جانتی هئ ڪ بابا نين آڌار ليئا هئ ڦر پي گھري گھري پوڻ جاتي هئ. ديهه اُپماني بنتي هئ تو وهه رِگارڊ گم هو جاتا هئ. نهين تو بابا ڪيا چيز هئ، اَگر جاني تو اُنڪي فرمان پر ضرور چلي. قدم قدم شريمت لينبي پري. پرنٽو مايا پُلا ديتي هئ. ڪي شريمت پر، ڪي آسري مت پر چل پرتي هئ. ڪي وهه طرف پار، يهه هلڪا. ڪي اُنڪي مت پر، ڪي اُنڪي مت پر. ايڪ هين شو بابا ڪي شريمت پر چلتي رهي تو ٺيڪ، اوپر پي چڙهتي رهي. پرنٽو اُپني مت پر پي چل پرتي هئ. باپ جو ڊئريڪشن آد ديتي هئ اُنڪو عمل ۾ ضرور لانا پري. ڦر ڪچ پي هو جاتا هئ تو ڪهينگي ڊراما ۾ اُئسا ٿا. راجڌاني تو اِستاپن هوني هين هئ، اِس ڏرا پي فرق نهين پر سڪتا. ملني ليئي تو بهت آتي هئ ڦر گھر گئي تو خلاص. پوري نشچيه سين ٿوريئي آتي هئ. ڪوئي ڪو 5% نشچيه هئ تو ڪوئي ڪو 15%. اُگيان ڪال ۾ جب پتا لڳ جاتا هئ يهه ميرا چاچا هئ، ماما هئ تو ڦر سنشيه ٿوريئي پرتا هئ. يهان تو مايا سنشيه ۾ لاڪر گِراءِ ديتي هئ. گويا نشچيه بئنا هين نهين

هٿ. نِشچيه بٽني بٽني پي ڦر ڳم هو جاتي هٿ. وَنڊر هٿ نان. يهه ايڪ هين باپ ٿيڇر سٽڙو هٿ. هرايڪ نمبروار پرشارت اَنوسار ڪلپ پهلِي موافق اُناتي هٿ. ڪلپ پهلِي جس نين جتنا ورثا ليئا هٿ، هرايڪ ڪي وهي اُٿڪت چل رهي هٿ. اِس سميه هر برهمڻون ڪي مالها نهين بن سڪتي ڪيونڪ ڳر هچاري آتي رهتي هٿ تو ٿوٿ پرتي هٿ. ڦر پر جا ڪي مالها ۾ آ جاتي هٿ. پر جا ۾ پي ڪب ڪٽسي، ڪب ڪٽسي. مالها هٿ تو ضرور. رُدر مالها اُڙ وشنو ڪي مالها وه هٿ روحاني مالها، وه هٿ جسماني مالها. اِسڪو سمجھني ڪي بڙي اچي وشال اُڙ سوچ ٻڌي چاهيئي. وفادار، فرمانبردار چاهيئي جو شريعت پر پورا ڏيان ديتا رهي. شو بابا ڪي ڪتني بڙي سروس هٿ. ڪهتي هٿ پنت پاڻ آڻو. بابا پاڻ دنيا اِستاپن ڪرتي هٿ. وهي ڦر پنت بنتي هٿ. ڦر اُنڪو هين پاڻ بناني باپ ڪو آنا پرتا هٿ. ڪتئا وَنڊر ڦل پارت بجتا هٿ اِس سميه. اِس ليئي ٻلهاري اِس سميه ڦر پتا ڦر ماتما ڪي پارت بجاني ڪي هٿ. نمبرون يادگار هٿ هين ايڪ ڪا. جو سڀ ڪچ ڪرتي هٿ، اُنڪي هين جينتي مناتي هٿ. جسڪو بناتي هٿ اُنڪي ڪتني مهما هٿ. باقي اِس سميه جو پي منش ماتر هٿ سڀ پنت، پرشتاچاري هٿ. ستيگ ۾ ٿي سرشتاچاري، پرستاني، ڪتئا رات دن ڪا فرق هٿ. اِبي هر شو بابا سين ورثا لي رهي هٿ. آب همڪو ڪيا منانا هٿ؟ منانا هٿ پڳتي مارگ ۾. اِس سميه شريعت پر تمڪو خُوب پرشارت ڪرنا هٿ، سروس ڪرني هٿ. يهه پردرشي پر سمجھاني ڪي رسر بڙي اچي نڪلي هٿ. ايشوريه سروس پر بچون ڪو پورا ڏيان دينا هٿ. جو ايشوريه خزاني سين ڀلتي هٿ اُنڪو تو پوري سروس ڪرني هٿ، جو جلدي جلدي منشون ڪا ڪلياڻ هو جائي. اُڃا!

ميني ميني سڪيلڌي بچون پرت مات- پتا باپ دادا ڪا ياد پيار اُڙ ڳڏمارنڱهه. روحاني باپ ڪي روحاني بچون ڪو نمستي.

ڌارڻا ڪي ليئي مُڪيه سار

(1) چڙهتي ڪلا ۾ جاني ڪي ليئي قدم قدم شريعت پر چلنا هٿ. باپ ڪو يثارت پهچان ڪر، ديهي اِيماني بن پورا رڱارڊ رڪنا هٿ.

(2) ايشوريه سروس پر پورا پورا ڏيان دينا هٿ. ياد سين ٻڌي ڪو سوچ اُڙ وشال بنانا هٿ.

وردان - باپ ڪي ساڻ دواران اَسَمِيُو ڪو سَمِيُو ۾ بدلني والي سهج سڦلتا مورت پُو

باپ ڪو ساڻ رڪنا اَرڻات ايڪ ٻل اُڙ ايڪ ڀروسا رڪ هر ڪاريه ڪرنا يهي سهج وڌي هٿ سڦلتامورت بنني ڪي. اِس سين ڪتئا پي مشڪل ڪاريه هو، اَسَمِيُو پي سَمِيُو ڊڪائي ديتا هٿ. برهمڻ جيون ۾ ڪوئي پي ڪام چاهي وه اِستول هو يا آتمڪ پرشارت ڪا هو، اَسَمِيُو نهين هو سڪتا، سروشڪتيوان باپ ساڻ هٿ تو پهڙ پي راڻي بن جاتا هٿ. سنڪلپ پي نهين آتا ڪ ڪيا هونگا، ڪٽسي هونگا.

سلوگن - سميه ڪي مهتو ڪو جان لو تو سرو پراپتيون ڪي خزاني سين سمين بن جائينگي.